

ฉบับประมวล

คปท.

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งและส่งเสริม
การประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย

ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง การประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันวินาศภัย

พ.ศ. ๒๕๕๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๗(๒) และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับมติที่ประชุม คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๓ คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง การประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง การประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๓

(๒) ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง การประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๔

หมวด ๑

นิยามศัพท์

ข้อ ๔ ในประกาศนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

“บริษัท” หมายความว่า บริษัทประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย และหมายความรวมถึงสาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย

“สถาบันการเงิน” หมายความว่า สถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

“ตราสารหนี้” หมายความว่า ตราสารที่แสดงว่าผู้ออกตราสารมีภาระผูกพันทั้งทางตรงและทางอ้อมที่จะต้องจ่ายเงินสด หรือสินทรัพย์อื่น ให้แก่ผู้ถือตราสารตามจำนวนและเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้โดยชัดเจน หรือโดยปริยาย ได้แก่ พันธบัตร ตั๋วเงินคลัง หุ้นกู้ หุ้นกู้แปลงสภาพตั๋วสัญญาใช้เงิน ตั๋วแลกเงิน ตราสารหนี้ที่มีอนุพันธ์แฝง หรือตราสารหนี้ประเภทอื่นตามที่นายทะเบียนประกาศกำหนด

“ตราสารทุน” หมายความว่า ตราสารที่แสดงว่าผู้ถือตราสารมีความเป็นเจ้าของในส่วนได้เสียคงเหลือของกิจการที่ไปลงทุน ได้แก่ หุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ ใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นใบแสดงสิทธิในผลประโยชน์ที่เกิดจากหลักทรัพย์อ้างอิงไทย (NVDR) ใบแสดงสิทธิในผลประโยชน์ที่เกิดจากหุ้นสามัญ (DR) หน่วยลงทุน หรือตราสารทุนประเภทอื่นตามที่นายทะเบียนประกาศกำหนด

“ตราสารอนุพันธ์” หมายความว่า ตราสารทางการเงินที่มีมูลค่าของตราสารและผลตอบแทนขึ้นอยู่กับมูลค่าของสินค้าอ้างอิง และหมายความรวมถึง สัญญาซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า

“สลากออมทรัพย์” หมายความว่า สลากระดมเงินออมที่ออกโดยธนาคารที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น มีการจ่ายผลประโยชน์เป็นดอกเบี้ยเมื่อครบกำหนด และมีสิทธิได้รับรางวัลเป็นงวด

“ตลาดตราสารหนี้” หมายความว่า ตลาดตราสารหนี้ ภายใต้การกำกับดูแลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

“ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” หมายความว่า ตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ

“ตลาดหลักทรัพย์ต่างประเทศ” หมายความว่า ตลาดซื้อขายหลักทรัพย์ในต่างประเทศที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานการกำกับดูแลด้านหลักทรัพย์และตลาดซื้อขายหลักทรัพย์ที่เป็นสมาชิกสามัญของ International Organizations of Securities Commission (IOSCO) หรือที่เป็นสมาชิกของ World Federations of Exchange (WFE)

“สมาคมตลาดตราสารหนี้ไทย” หมายความว่า สมาคมตลาดตราสารหนี้ไทยซึ่งได้รับใบอนุญาตจัดตั้งเป็นสมาคมที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจหลักทรัพย์ ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

“บริษัทประเมินค่าทรัพย์สิน” หมายความว่า บริษัทประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่อยู่ในบัญชีรายชื่อที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ว่าด้วยการให้ความเห็นชอบบริษัทประเมินมูลค่าทรัพย์สินและผู้ประเมินหลัก เพื่อวัตถุประสงค์สาธารณะ

“ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต” หมายความว่า ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพบัญชี

“มาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป” หมายความว่า มาตรฐานการบัญชี มาตรฐานการรายงานทางการเงิน และแนวปฏิบัติทางบัญชี ที่สภาวิชาชีพบัญชีประกาศกำหนด

“ระยะเวลาเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของตราสารหนี้ (duration)” หมายความว่า จำนวนปีที่ผู้ถือจะได้รับดอกเบี้ยและเงินต้นคืน โดยถ่วงน้ำหนักด้วยสัดส่วนของมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดที่ได้รับในแต่ละงวด

ข้อ ๕ ความหมายหรือคำนิยามของรายการสินทรัพย์และหนี้สิน นอกเหนือจากที่ได้กล่าวไว้ในหมวดนี้ ให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป และในกรณีที่มีมาตรฐานการบัญชีไม่ได้กำหนดคำนิยามดังกล่าวไว้ ให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัทประกันวินาศภัย

หมวด ๒ การประเมินราคาทรัพย์สิน

ข้อ ๖ ตราสารหนี้ ให้ประเมินราคาตามวิธีการและเงื่อนไข ดังนี้

(๑) ตราสารหนี้จดทะเบียนในประเทศไทย ที่มีสภาพคล่องสูง (high liquidity) ให้ใช้ราคา ณ สิ้นวันประเมินที่เผยแพร่โดยหน่วยงาน ดังต่อไปนี้

(ก) ตราสารหนี้จดทะเบียนในสมาคมตลาดตราสารหนี้ไทย ให้ใช้ราคาที่ไม่รวมดอกเบี้ยค้างรับ (clean price) ที่เผยแพร่โดยสมาคมตลาดตราสารหนี้ไทย หรือหน่วยงานที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์รับรอง

(ข) ตราสารหนี้จดทะเบียนในตลาดตราสารหนี้ให้ใช้ราคาเสนอซื้อล่าสุด (current bid price) ที่เผยแพร่โดยตลาดตราสารหนี้

กรณีตราสารหนี้จดทะเบียนตาม (ก) และ (ข) ให้ใช้ราคาตาม (ก)

(๒) ตราสารหนี้จดทะเบียนในประเทศไทยที่ไม่มีการซื้อขายในช่วงระยะเวลาสิบห้าวันทำการย้อนหลัง ให้ใช้เทคนิคการประเมินมูลค่ายุติธรรมโดยใช้แบบจำลอง (pricing model) ดังต่อไปนี้

(ก) ให้คิดลดด้วยอัตราที่เหมาะสมกับความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับตราสารหนี้ มีหลักเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้ อย่างสม่ำเสมอ

๑) ประมาณมูลค่าโดยใช้วิธีการเทียบเคียงกับอัตราผลตอบแทนจากการซื้อขายในสมาคมตลาดตราสารหนี้ไทยหรือในตลาดตราสารหนี้ หรืออัตราผลตอบแทนซื้อจากบริษัทผู้เสนอซื้อขายในระยะเวลาประเมินครั้งล่าสุดไม่เกินสิบห้าวันทำการ สำหรับตราสารหนี้ที่มีประเภท อันดับเครดิต หรือ ระยะเวลาเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของตราสารหนี้ (duration) ที่เท่ากันหรือคล้ายคลึงกันกับตราสารหนี้ที่จะประเมินมูลค่ายุติธรรม (comparative bond method) ทั้งนี้ โดยต้องคำนึงถึงสภาพคล่องของตราสารหนี้ดังกล่าวด้วย หรือ

๒) ประมาณมูลค่าโดยใช้วิธีการเทียบเคียงกับอัตราผลตอบแทนอ้างอิง (reference yield curve method) ที่เผยแพร่โดยสมาคมตลาดตราสารหนี้ไทย ที่มีระยะเวลาเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของตราสารหนี้ (duration) ที่เท่ากันหรือคล้ายคลึงกันกับตราสารหนี้ที่จะประเมินมูลค่ายุติธรรม หรือ

๓) ประมาณมูลค่าโดยใช้อัตราคิดลดเป็นอัตราดอกเบี้ยของพันธบัตรรัฐบาลไทยที่ไม่มีดอกเบี้ย (zero coupon yield) ที่เผยแพร่โดยสมาคมตลาดตราสารหนี้ไทยโดยบวกค่าชดเชยความเสี่ยงด้านเครดิต (credit risk premium) ที่เหมาะสม

บริษัทจะเปลี่ยนแปลงวิธีการที่ใช้ได้ก็ต่อเมื่อมีหลักฐานที่แสดงให้สำนักงานเชื่อได้ว่ามูลค่าที่ประมาณได้จากหลักเกณฑ์ที่ใช้อยู่เดิมไม่เป็นตัวแทนที่ดีที่สุดของมูลค่ายุติธรรมของตราสารหนี้

(ข) ตราสารหนี้ที่มีหรืออาจมีปัญหาในด้านฐานะการเงิน รวมถึงตราสารหนี้ที่หยุดชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยเป็นการชั่วคราวหรือปรับโครงสร้างหนี้ ให้ประมาณมูลค่ายุติธรรมโดยใช้วิธีประมาณค่าทางบัญชีที่ปรับปรุงให้สะท้อนราคาตลาดของสินทรัพย์และหนี้สิน (adjusted book value method) หรือมูลค่าชำระบัญชี (liquidation value)

(ค) ห้ามมิให้ประเมินราคาตราสารหนี้ที่ครบกำหนดชำระเงินต้น และถูกปฏิเสธการจ่ายเงินต้น หรือผู้ออกเลิกกิจการหรือถูกสั่งปิด

(๓) ตราสารหนี้จดทะเบียนในตลาดต่างประเทศให้ใช้ราคา ที่เผยแพร่โดย Bloomberg, Reuters, Telerate หรือ Euroclear

(๔) ตราสารหนี้ นอกจาก (๑) (๒) และ (๓) ให้ใช้ราคาที่เหมาะสมด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่งดังต่อไปนี้ อย่างสม่ำเสมอ

(ก) เทคนิคประเมินมูลค่ายุติธรรมโดยใช้แบบจำลอง (model pricing) ตาม (๒) หรือ

(ข) ราคาทุนตัดจำหน่ายโดยใช้อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง (effective interest rate) หักด้วยค่าเผื่อการด้อยค่า

ทั้งนี้ หากตราสารหนี้ดังกล่าวมีระยะเวลาครบกำหนดไม่เกินหนึ่งปีนับจากวันที่ออกให้ประเมินราคาด้วยราคาทุนโดยอนุโลม

ข้อ ๗ ตราสารทุน ให้ประเมินราคาตามวิธีการและเงื่อนไข ดังนี้

(๑) ตราสารทุนจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งมีการซื้อขาย ณ วันประเมินราคา ให้ใช้ราคาเสนอซื้อ (bid price) ณ สิ้นวันประเมิน ที่เผยแพร่โดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

(๒) ตราสารทุนจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งไม่มีการซื้อขาย ณ วันประเมินราคา ให้ใช้ราคาเสนอซื้อต่ำสุด แต่ไม่เกินสิบห้าวันทำการย้อนหลัง

(๓) ตราสารทุนจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งไม่มีการซื้อขายภายในสิบห้าวันทำการย้อนหลัง ให้ใช้เทคนิคการประเมินมูลค่ายุติธรรมอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ อย่างสม่ำเสมอ

(ก) วิธีการคิดลดกระแสเงินสด โดยประมาณการกระแสเงินสดจากมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับจากการจำหน่ายตราสารทุน หรือจากเงินปันผล หรือผลตอบแทนอื่นที่คาดว่าจะได้รับ และให้ใช้อัตราคิดลดจากอัตราดอกเบี้ยของพันธบัตรรัฐบาลไทยที่ไม่มีดอกเบี้ยที่เผยแพร่โดยสมาคมตราสารหนี้ไทย โดยบวกค่าชดเชยความเสี่ยง (risk premium) ที่เหมาะสม หรือ

(ข) วิธีการเทียบเคียงอัตราส่วนตราสารทุนที่มี ชนิด ประเภท และลักษณะสำคัญ (feature) เป็นอย่างเดียวกัน ดังนี้

๑) อัตราส่วนราคาต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น (price/earning ratio) หรือ

๒) อัตราส่วนมูลค่าบริษัทต่อกำไรก่อนดอกเบี้ย ภาษี ค่าเสื่อมราคา และค่าตัดจำหน่าย (enterprise value/ earnings before interest, tax, depreciation and amortization ratio) หรือ

๓) อัตราส่วนราคาต่อมูลค่าทางบัญชี (price/book value ratio) หรือ

๔) อัตราส่วนราคาต่อมูลค่าสินทรัพย์สุทธิต่อหุ้น (price/net asset value ratio)

(ค) ใช้ราคาเฉลี่ยของราคาเสนอซื้อต่ำสุด ณ วันประเมินราคาที่เป็นลายลักษณ์อักษรจากบริษัทหลักทรัพย์ไม่ต่ำกว่าสามราย หรือ

(ง) วิธีการเทียบเคียงกับการเปลี่ยนแปลงของราคาในช่วงเวลาเดียวกันของตราสารทุนที่มี ชนิด ประเภท และลักษณะสำคัญ เป็นอย่างเดียวกันที่จดทะเบียนซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หรือกับดัชนีราคาหมวดอุตสาหกรรมเดียวกันของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

บริษัทจะเปลี่ยนแปลงวิธีการที่ใช้ได้ก็ต่อเมื่อมีหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่ามูลค่าที่ประมาณได้จากวิธีการที่ใช้อยู่เดิมไม่เป็นตัวแทนที่ดีที่สุดของมูลค่ายุติธรรมของตราสารทุนนั้น

(๔) ตราสารทุนที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แล้ว แต่อยู่ในระหว่างการขอจดทะเบียนการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้ประเมินราคาตามราคาที่เสนอขายต่อบุคคลทั่วไป (initial public offering : IPO)

(๕) ตราสารทุนจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ต่างประเทศ ให้ใช้ราคาเสนอซื้อ ณ สิ้นวันประเมินที่เผยแพร่โดยตลาดหลักทรัพย์ต่างประเทศ

(๖) ตราสารทุนจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ต่างประเทศที่ไม่มีการซื้อขายภายในสิบห้าวันทำการย้อนหลัง ให้ใช้เทคนิคการประเมินมูลค่ายุติธรรมตาม (๓) โดยอนุโลม

(๗) ตราสารทุนที่ไม่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหรือในตลาดหลักทรัพย์ต่างประเทศ ให้ใช้เทคนิคการประเมินมูลค่ายุติธรรมตาม (๓) โดยอนุโลม เว้นแต่

(ก) ตราสารทุนประเภทหน่วยลงทุน ให้ประเมินราคาโดยใช้มูลค่าสินทรัพย์สุทธิต่อหน่วย (NAV) ของกองทุนรวม ณ สิ้นวันประเมินราคา กรณีไม่มีมูลค่าสินทรัพย์สุทธิต่อหน่วย ณ สิ้นวันประเมินราคา ให้ใช้มูลค่าสินทรัพย์สุทธิต่อหน่วย ล่าสุดก่อนวันประเมินราคา

(ข) ตราสารทุนประเภทใบสำคัญแสดงสิทธิ (Warrant) ที่ไม่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ให้ประเมินราคาโดยใช้วิธีอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑) ใช้ราคาหลักทรัพย์ที่จะได้รับจากการใช้สิทธิตามหลักเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ใน (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) หักด้วย ราคาในการใช้สิทธิ (strike price) ทั้งนี้ ราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิที่คำนวณด้วยวิธีดังกล่าวจะต้องไม่ต่ำกว่าศูนย์ หรือ

๒) ใช้เทคนิคการประเมินมูลค่ายุติธรรมที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในตลาดซึ่งได้มีการพิสูจน์แล้วว่าเป็นเทคนิคที่ให้ราคาเชื่อถือได้โดยมีการซื้อขายกันจริงในตลาดและสำนักงานยอมรับ

(ค) ตราสารทุนประเภทหุ้นสามัญของ บริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถจำกัด ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ให้ประเมินราคาโดยใช้มูลค่าทางบัญชี โดยอนุโลม

ข้อ ๘ สลากออมทรัพย์ ให้ประเมินราคาด้วยเทคนิคการประเมินมูลค่าโดยการคิดลดกระแสเงินสดโดยไม่ให้คำนึงถึงส่วนประกอบของเงินรางวัลที่ไม่แน่นอนว่าจะได้รับในอนาคตหรือให้ใช้ราคาตรา (face value) โดยอนุโลม

ข้อ ๙ เงินให้กู้ยืม เงินลงทุนให้เข้าซื้อตรา เงินลงทุนให้เข้าทรัพย์สินแบบบิสซึ่งประเภทสัญญาเช่าการเงิน เบี้ยประกันภัยค้ำรับ รายได้จากการลงทุนค้ำรับ และลูกหนี้อื่นให้ประเมินราคา ดังนี้

(๑) เงินให้กู้ยืม ให้ใช้ราคาทุนตัดจำหน่ายโดยใช้อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงหักด้วยค่าเผื่อการด้อยค่า หรือใช้เทคนิคการประเมินมูลค่ายุติธรรมโดยการคิดลดกระแสเงินสด (discounted cash flow) ซึ่งเมื่อเลือกวิธีใดแล้วให้ใช้วิธีนั้นอย่างสม่ำเสมอ

(๒) เงินลงทุนให้เข้าซื้อตรา เงินลงทุนให้เข้าทรัพย์สินแบบบิสซึ่งประเภทสัญญาเช่าการเงิน เบี้ยประกันภัยค้ำรับ รายได้จากการลงทุนค้ำรับ และลูกหนี้อื่น ให้ใช้ราคาประเมินตามวิธีการวัดมูลค่าที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป หักด้วยค่าเผื่อการด้อยค่า

(๓) ค่าเผื่อการด้อยค่าตาม (๑) และ (๒) ให้พิจารณาตามวิธีการดังต่อไปนี้

(ก) รายการหรือกลุ่มของรายการการเงินให้กู้ยืม เงินลงทุนให้เข้าซื้อตรา เงินลงทุนให้เข้าทรัพย์สินแบบบิสซึ่งประเภทสัญญาเช่าการเงิน เบี้ยประกันภัยค้ำรับ รายได้จากการลงทุนค้ำรับ และลูกหนี้อื่น จะมีการด้อยค่าและเกิดขาดทุนจากการด้อยค่า เมื่อมีหลักฐานว่ามีการลดลงในประมาณการกระแสเงินสดในอนาคตของรายการหรือกลุ่มของรายการดังกล่าว ซึ่งสามารถประมาณการได้อย่างน่าเชื่อถือ

(ข) หากเป็นรายการที่มีนัยสำคัญให้พิจารณาการด้อยค่าของแต่ละรายการหากเป็นรายการที่ไม่มีความสำคัญ อาจพิจารณาการด้อยค่าของแต่ละรายการหรือเป็นกลุ่มก็ได้

(ค) หากบริษัทพิจารณารายการทั้งที่มีนัยสำคัญและไม่มีนัยสำคัญแต่ละรายการแล้ว เห็นว่าไม่มีการลดลงในประมาณการกระแสเงินสดในอนาคต ให้ประเมินการด้อยค่าของสินทรัพย์เป็นรายกลุ่ม โดยรวมรายการที่มีลักษณะความเสี่ยงด้านเครดิตที่เหมือนกันเพื่อนำมาประเมินการด้อยค่าโดยรวมอีกครั้ง

(ง) รายการเงินให้กู้ยืม เงินลงทุนให้เข้าซื้อรถ เงินลงทุนให้เข้าทรัพย์สินแบบ리스ซึ่งประเภท สัญญาเช่าการเงิน เปียประกันภัยค้ำรับ รายได้จากการลงทุนค้ำรับ และลูกหนี้อื่นซึ่งถูกประเมินด้อยค่าเป็นแต่ละ รายการและรับรู้ขาดทุนจากการด้อยค่าแล้ว รายการนั้นจะไม่ถูกรวมอยู่ในการประเมินการด้อยค่าเป็นกลุ่ม

(จ) ภายหลังจากการพิจารณาการด้อยค่าตามวิธีการใน (ก) (ข) (ค) และ (ง) แล้ว รายการ ตาม (๑) และ (๒) ต้องมีมูลค่าไม่เกินกำหนดดังต่อไปนี้

๑) เงินให้กู้ยืมโดยมีอสังหาริมทรัพย์จำนองเป็นประกัน

ก) ในกรณีที่ลูกหนี้ไม่ชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยตามข้อกำหนดในสัญญากู้ยืมเป็น ระยะเวลาเกินสามเดือนแต่ไม่เกินหกเดือนนับแต่วันถึงกำหนดชำระ ให้ประเมินมูลค่าเงินให้กู้ยืมคงค้างรวม ดอกเบี้ยค้างชำระทั้งหมด หลังหักค่าเผื่อการด้อยค่า ได้ไม่เกินร้อยละแปดสิบของราคาประเมินอสังหาริมทรัพย์ที่ เป็นหลักประกัน ทั้งนี้ต้องไม่เกินมูลค่าเงินให้กู้ยืมคงค้างรวมดอกเบี้ยค้างชำระ

ข) ในกรณีที่ลูกหนี้ไม่ชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยตามข้อกำหนดในสัญญากู้ยืมเป็น ระยะเวลาเกินหกเดือนขึ้นไปนับแต่วันถึงกำหนดชำระ ให้ประเมินมูลค่าเงินให้กู้ยืมคงค้างรวมดอกเบี้ยค้างชำระ ทั้งหมด หลังหักค่าเผื่อการด้อยค่า ได้ไม่เกินร้อยละห้าสิบของราคาประเมินอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นหลักประกัน ทั้งนี้ ต้องไม่เกินมูลค่าเงินให้กู้ยืมคงค้างรวมดอกเบี้ยค้างชำระ

ค) ในกรณีที่มีการทำข้อตกลงประណอมหนี้และลูกหนี้ได้ชำระเงินครบถ้วนตาม ข้อตกลงประណอมหนี้ติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่าหกงวด หรือรวมเป็นเงินไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของจำนวนเงินต้น และดอกเบี้ยที่ค้างชำระตามข้อตกลงประណอมหนี้ ให้พิจารณาค่าเผื่อการด้อยค่าตามวิธีการใน (ก) (ข) (ค) และ (ง) หากลูกหนี้ไม่ชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยตามข้อตกลงประណอมหนี้เป็นระยะเวลาเกินสองเดือนขึ้นไปนับแต่วันถึง กำหนดชำระ ให้ประเมินมูลค่าเงินให้กู้ยืมรวมดอกเบี้ยค้างชำระตาม ๑) ข)

ง) ราคาประเมินอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นหลักประกันตาม ๑) ก) ๑) ข) หรือ ๑) ค) ให้ ใช้มูลค่าที่ประเมินโดยบริษัทประเมินค่าทรัพย์สินที่ทำการประเมินไม่เกินสามสิบหกเดือน หักด้วยค่าเสื่อมราคา สะสม และหักค่าเผื่อการด้อยค่า ซึ่งบริษัทประเมินค่าทรัพย์สินดังกล่าวต้องไม่เกี่ยวข้องกับบริษัทในลักษณะ เดียวกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกรรมการของบริษัทตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจ ประกันภัยว่าด้วยบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกรรมการของบริษัท หากไม่เข้าเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งให้ถือว่าไม่มีราคา ประเมินอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นหลักประกัน

๒) เงินให้กู้ยืมโดยมีหลักทรัพย์เป็นประกัน

ก) ในกรณีที่ลูกหนี้ไม่ชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ย ตามข้อกำหนดในสัญญากู้ยืมเป็น ระยะเวลาเกินสามเดือน แต่ไม่เกินสิบสองเดือน นับแต่วันถึงกำหนดชำระ ให้ประเมินมูลค่าเงินให้กู้ยืมคงค้างรวม ดอกเบี้ยค้างชำระทั้งหมด หลังหักค่าเผื่อการด้อยค่า ได้ไม่เกินร้อยละเก้าสิบของมูลค่าหลักทรัพย์ ณ วันที่ทำการ ประเมินราคาซึ่งประเมินตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๖ หรือข้อ ๗ ตามประเภทของหลักทรัพย์ ทั้งนี้ต้องไม่เกินมูลค่าเงิน ให้กู้ยืมคงค้างรวมดอกเบี้ยค้างชำระ

ข) ในกรณีที่ลูกหนี้ไม่ชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยตามข้อกำหนดในสัญญากู้ยืมเป็น ระยะเวลาเกินสิบสองเดือนขึ้นไป นับแต่วันถึงกำหนดชำระ ให้หักด้อยค่ามูลค่าเงินให้กู้ยืมรวมดอกเบี้ยค้างชำระ ทั้งหมดเต็มจำนวน

๓) เงินลงทุนให้เข้าซื้อรถ และเงินลงทุนให้เข้าทรัพย์สินแบบลิสซึ่งประเภทสัญญาเช่า
การเงิน

ก) ในกรณีที่ผู้เช่าซื้อหรือผู้เช่าผิดสัญญาเป็นระยะเวลาเกินสามเดือนแต่ไม่เกิน
หกเดือนนับแต่วันถึงกำหนดชำระ ให้ประเมินมูลค่าเงินลงทุนดังกล่าวหลังหักค่าเผื่อการด้อยค่าได้ไม่เกินร้อยละ
เก้าสิบของมูลค่าเงินลงทุนคงค้าง

ข) ในกรณีที่ผู้เช่าซื้อหรือผู้เช่าผิดสัญญาเป็นระยะเวลาเกินหกเดือนขึ้นไปนับแต่วันถึง
กำหนดชำระ ให้หักด้อยค่าเต็มจำนวน

๔) เงินให้กู้ยืมนอกจาก ๑) ๒) และ ๓) ที่ลูกหนี้ไม่ชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยตาม
ข้อกำหนดในสัญญากู้ยืมเป็นระยะเวลาเกินสามเดือน นับแต่วันถึงกำหนดชำระ ให้ด้อยค่าเต็มจำนวน

๕) ดอกเบี้ยค้างรับจากพันธมิตร ตัวเงิน หุ่นแปลงสภาพ ให้ด้อยค่าเต็มจำนวนเมื่อมี
กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

ก) ค้างชำระดอกเบี้ยเกินสามเดือนขึ้นไปนับแต่วันถึงกำหนดชำระ

ข) ครบกำหนดชำระเงินต้นและถูกปฏิเสธการจ่ายเงิน

ค) ผู้ยกเลิกกิจการหรือถูกสั่งปิดกิจการ

๖) ดอกเบี้ยค้างรับอื่นนอกจาก ๕) และรายได้จากการลงทุนค้างรับอื่นที่ค้างรับเกินสาม
เดือนนับแต่วันครบกำหนดชำระ ให้ด้อยค่าเต็มจำนวน

๗) ลูกหนี้จากการขายตราสารหนี้ ตราสารทุน และสลากออมทรัพย์ ที่ไม่ได้รับชำระ
ภายในวันครบกำหนดชำระ ให้ด้อยค่าเต็มจำนวน

๘) เบี้ยประกันภัยค้างรับจากการประกันภัยรถยนต์

ก) ในกรณีที่บริษัทไม่สามารถเก็บเบี้ยประกันภัยเกินสามสิบวัน แต่ไม่เกินหกสิบวัน
นับแต่วันครบกำหนดชำระตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการ
เก็บเบี้ยประกันภัย สำหรับการประกันภัยรถยนต์ ให้ประเมินเบี้ยประกันภัยค้างรับคงเหลือหลังหักค่าเผื่อการด้อย
ค่าได้ไม่เกินร้อยละห้าสิบของเบี้ยประกันภัยค้างรับก่อนหักค่าเผื่อการด้อยค่า

ข) ในกรณีที่บริษัทไม่สามารถเก็บเบี้ยประกันภัยเกินหกสิบวัน แต่ไม่เกินเก้าสิบวัน
นับแต่วันครบกำหนดชำระตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการ
เก็บเบี้ยประกันภัย สำหรับการประกันภัยรถยนต์ ให้ประเมินเบี้ยประกันภัยค้างรับคงเหลือหลังหักค่าเผื่อการด้อย
ค่าได้ไม่เกินร้อยละยี่สิบห้าของเบี้ยประกันภัยค้างรับก่อนหักค่าเผื่อการด้อยค่า

ค) ในกรณีที่บริษัทไม่สามารถเก็บเบี้ยประกันภัยเกินเก้าสิบวันขึ้นไปนับแต่วันครบ
กำหนดชำระตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการเก็บเบี้ย
ประกันภัย สำหรับการประกันภัยรถยนต์ให้ด้อยค่าเต็มจำนวน

๙) เบี้ยประกันภัยค้างรับจากการประกันภัยประเภทอื่นนอกเหนือจากการประกันภัย
รถยนต์ ยกเว้นการประกันภัยทางทะเล และการทำสัญญาประกันภัยกับส่วนราชการรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การ
ระหว่างประเทศ

ก) ในกรณีที่บริษัทไม่สามารถเก็บเบี้ยประกันภัยเกินสามสิบวัน แต่ไม่เกินหกสิบวัน
นับแต่วันครบกำหนดชำระตามประกาศนายทะเบียนว่าด้วยการเก็บเบี้ยประกันภัยให้ประเมินเบี้ยประกันภัยค้างรับ
คงเหลือหลังหักค่าเผื่อการด้อยค่าได้ไม่เกินร้อยละแปดสิบของเบี้ยประกันภัยค้างรับก่อนหักค่าเผื่อการด้อยค่า

ข) ในกรณีที่บริษัทไม่สามารถเก็บเบี้ยประกันภัยเกินหกสิบวัน แต่ไม่เกินเก้าสิบวัน นับแต่วันครบกำหนดชำระตามประกาศนายทะเบียนว่าด้วยการเก็บเบี้ยประกันภัยให้ประเมินเบี้ยประกันภัยค้างรับคงเหลือหลังหักค่าเผื่อการด้อยค่าได้ไม่เกินร้อยละหกสิบของเบี้ยประกันภัยค้างรับก่อนหักค่าเผื่อการด้อยค่า

ค) ในกรณีที่บริษัทไม่สามารถเก็บเบี้ยประกันภัยเกินเก้าสิบวันขึ้นไปนับแต่วันครบกำหนดชำระตามประกาศนายทะเบียนว่าด้วยการเก็บเบี้ยประกันภัย ให้ประเมินเบี้ยประกันภัยค้างรับคงเหลือหลังหักค่าเผื่อการด้อยค่าได้ไม่เกินร้อยละยี่สิบของเบี้ยประกันภัยค้างรับก่อนหักค่าเผื่อการด้อยค่า

ข้อ ๑๐ ตราสารอนุพันธ์รวมถึงตราสารอนุพันธ์ที่แฝงอยู่ในตราสารหนี้หรือตราสารทุนให้ประเมินราคาด้วยมูลค่ายุติธรรมตามราคาตลาด ในกรณีที่ไม่มีราคาตลาดให้กำหนดมูลค่ายุติธรรมโดยใช้เทคนิคการประเมินมูลค่าที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในตลาดซึ่งได้มีการพิสูจน์แล้วว่าเป็นเทคนิคที่ให้ราคาเชื่อถือได้โดยมีการซื้อขายกันจริงในตลาด และสำนักงานยอมรับ

ข้อ ๑๑ เงินสด เงินฝากสถาบันการเงิน ใบรับฝากเงิน และบัตรเงินฝาก (negotiable certificate of deposit)

(๑) เงินสด ให้ประเมินราคาตามจำนวนเงินที่มีอยู่

(๒) เงินฝากสถาบันการเงิน และใบรับฝากเงิน ให้ประเมินราคาตามจำนวนเงินที่ฝากไว้ และบัตรเงินฝากให้ประเมินราคาตามราคาทุนตัดจำหน่าย

ข้อ ๑๒ ดิน อาคาร และอาคารชุดที่ใช้เป็นสถานที่สำหรับประกอบธุรกิจอสังหาริมทรัพย์หรือการขาย รวมถึงเงินลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ ให้ประเมินราคาด้วยมูลค่าที่ประเมินโดยบริษัทประเมินค่าทรัพย์สินที่ทำการประเมินไม่เกินสามสิบหกเดือน หักด้วยค่าเสื่อมราคาสะสมและหักค่าเผื่อการด้อยค่าและบริษัทประเมินค่าทรัพย์สินดังกล่าวต้องไม่เกี่ยวข้องกับบริษัทในลักษณะเดียวกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกรรมการของบริษัทตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกรรมการของบริษัท หากไม่เข้าเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งให้ถือว่าไม่มีราคาประเมิน

ข้อ ๑๓ อสังหาริมทรัพย์ที่บริษัทมิได้จำหน่ายภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้ประเมินราคาด้วยมูลค่าที่ประเมินโดยบริษัทประเมินค่าทรัพย์สินที่ทำการประเมินไม่เกินสามสิบหกเดือน หักด้วยค่าเสื่อมราคา และหักค่าเผื่อการด้อยค่า และบริษัทประเมินค่าทรัพย์สินดังกล่าวต้องไม่เกี่ยวข้องกับบริษัทในลักษณะเดียวกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกรรมการของบริษัทตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกรรมการของบริษัท หากไม่เข้าเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งให้ถือว่าไม่มีราคาประเมิน

ทั้งนี้ ให้หักด้วยค่าเผื่อการด้อยค่าตามวรรคหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่บริษัทไม่สามารถจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ได้จนพ้นกำหนดหนึ่งปีแต่ไม่เกินสองปีนับแต่วันสิ้นสุดระยะเวลาที่นายทะเบียนผ่อนผันตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง ให้หักค่าเผื่อการด้อยค่าร้อยละยี่สิบของมูลค่าจากการประเมินในข้อ ๑๓ หลังหักค่าเสื่อมราคาสะสม

(๒) กรณีที่บริษัทไม่สามารถจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ได้จนพ้นกำหนดสองปีแต่ไม่เกินสามปีนับแต่วันสิ้นสุดระยะเวลาที่นายทะเบียนผ่อนผันตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง ให้หักค่าเผื่อการด้อยค่าร้อยละยี่สิบของมูลค่าจากการประเมินในข้อ ๑๓ หลังหักค่าเสื่อมราคาสะสม

(๓) กรณีที่บริษัทไม่สามารถจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ได้จนพ้นกำหนดสามปีแต่ไม่เกินสี่ปีนับแต่วันสิ้นสุดระยะเวลาที่นายทะเบียนผ่อนผันตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง ให้หักค่าเผื่อการด้อยค่าร้อยละห้าสิบห้าของมูลค่าจากการประเมินในข้อ ๑๓ หลังหักค่าเสื่อมราคาสะสม

(๔) กรณีที่บริษัทไม่สามารถจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ได้จนพ้นกำหนดสี่ปีขึ้นไปนับแต่วันสิ้นสุดระยะเวลาที่นายทะเบียนผ่อนผันตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง ให้หักค่าเผื่อการด้อยค่าร้อยละเจ็ดสิบของมูลค่าจากการประเมินในข้อ ๑๓ หลังหักค่าเสื่อมราคาสะสม

ข้อ ๑๔ อสังหาริมทรัพย์ที่บริษัทได้มาหรือมีอยู่โดยไม่เป็นไปตาม มาตรา ๓๑ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ประเมินราคาด้วยมูลค่าที่ประเมินโดยบริษัทประเมินค่าทรัพย์สินที่ทำการประเมินไม่เกินสามสิบหกเดือน หักด้วยค่าเสื่อมราคาสะสมและหักค่าเผื่อการด้อยค่า และบริษัทค่าทรัพย์สินดังกล่าวต้องไม่เกี่ยวข้องกับบริษัทในลักษณะเดียวกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกรรมการของบริษัทตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกรรมการของบริษัท หากไม่เข้าเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งให้ถือว่าไม่มีราคาประเมิน

ทั้งนี้ ให้หักค่าเผื่อการด้อยค่าตามวรรคแรก ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่บริษัทไม่สามารถจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ได้จนพ้นกำหนดหนึ่งปีแต่ไม่เกินสองปีนับแต่วันได้มา ให้หักค่าเผื่อการด้อยค่าร้อยละยี่สิบของมูลค่าจากการประเมินในข้อ ๑๔ ก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสม

(๒) กรณีที่บริษัทไม่สามารถจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ได้จนพ้นกำหนดสองปีแต่ไม่เกินสามปีนับแต่วันได้มา ให้หักค่าเผื่อการด้อยค่าร้อยละสี่สิบของมูลค่าจากการประเมินในข้อ ๑๔ ก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสม

(๓) กรณีที่บริษัทไม่สามารถจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ได้จนพ้นกำหนดสามปีแต่ไม่เกินสี่ปีนับแต่วันได้มา ให้หักค่าเผื่อการด้อยค่าร้อยละห้าสิบห้าของมูลค่าจากการประเมินในข้อ ๑๔ ก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสม

(๔) กรณีที่บริษัทไม่สามารถจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ได้จนพ้นกำหนดสี่ปีขึ้นไปนับแต่วันได้มา ให้หักค่าเผื่อการด้อยค่าร้อยละเจ็ดสิบของมูลค่าจากการประเมินในข้อ ๑๔ ก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสม

ข้อ ๑๕ สินทรัพย์จากการประกันภัยต่อ ให้ประเมินราคาด้วยมูลค่ายุติธรรมตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) สำรองประกันภัยส่วนที่เรียกคืนจากการประกันภัยต่อ ให้ประเมินราคาด้วยวิธีการทางคณิตศาสตร์ประกันภัย ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน หมวด ๓ การประเมินราคาหนี้สิน

(๒) สินทรัพย์จากการประกันภัยต่อนอกจาก (๑) ให้ประเมินราคาด้วยมูลค่าตามสัญญาประกันภัยต่อหักด้วยค่าเผื่อการด้อยค่า

(๓) ค่าเผื่อการด้อยค่าตาม (๒) ให้พิจารณาจาก

(ก) หลักฐานที่ปรากฏอย่างชัดเจน ที่ทำให้บริษัทอาจไม่ได้รับจำนวนเงินทั้งหมดตามเงื่อนไขของสัญญา และ

(ข) ผลกระทบที่สามารถวัดเป็นจำนวนเงินได้อย่างน่าเชื่อถือ

ข้อ ๑๖ ทรัพย์สินใดที่ไม่ได้กำหนดวิธีการประเมินราคาไว้ตามประกาศนี้ ให้บริษัทประเมินราคาทรัพย์สินดังกล่าวตามวิธีการรับรู้และวัดมูลค่าตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป

รายการสิทธิเรียกร้องค่าเบี้ยประกันภัยภัยที่บริษัทได้รับโอนจากผู้เอาประกันภัยที่ทำประกันภัยไว้กับบริษัทที่ล้มละลาย หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยให้ประเมินราคาตามจำนวนเบี้ยประกันภัยที่บริษัทในฐานะผู้รับโอนมีสิทธิได้รับจากผู้ชำระบัญชีเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์หรือกองทุนประกันวินาศภัย แล้วแต่กรณี แต่เมื่อรวมกันแล้วต้องไม่เกินหนึ่งล้านบาทต่อผู้เอาประกันภัยแต่ละราย

รายการดังต่อไปนี้ มีให้ประเมินเป็นทรัพย์สินของบริษัท

(๑) สินทรัพย์ที่ใช้เพื่อป้องกันความเสี่ยงจากการที่ผู้ยืมไม่สามารถส่งมอบหลักทรัพย์คืนได้ อันเกิดขึ้นจากธุรกรรมการยืมหลักทรัพย์เฉพาะในกรณีที่บริษัทเป็นผู้ให้ยืม

(๒) สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอตัดบัญชี (deferred tax asset)

(๓) ค่าใช้จ่ายจ่ายล่วงหน้า (prepaid expense) ที่ไม่เกี่ยวข้องกับสัญญาประกันภัยและสัญญาประกันภัยต่อ เช่น ค่าเช่าจ่ายล่วงหน้า ค่าโฆษณาจ่ายล่วงหน้า ค่าสาธารณูปโภคจ่ายล่วงหน้า

(๔) ต้นทุนในการได้มารอตัดบัญชี (deferred acquisition costs)

(๕) สินทรัพย์กระแสเงินสดที่ทำให้ให้ได้มาซึ่งกรประกันภัย (asset for insurance acquisition cash flows)

หมวด ๓

การประเมินราคาหนี้สิน

ข้อ ๑๗ การประเมินราคาหนี้สินให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

ข้อ ๑๘ การประเมินมูลค่าสำรองประกันภัยสำหรับการประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองโรคร้ายแรง การประกันภัยอุบัติเหตุ หรือการประกันสุขภาพ ที่มีระยะเวลาของสัญญาเกินกว่าหนึ่งปีหรือสัญญาที่มีการรับรองการต่ออายุอัตโนมัติ (guarantee automatic renewal) ซึ่งบริษัทประกันภัยไม่สามารถบอกเลิกสัญญา และไม่สามารถปรับเพิ่มหรือลดเบี้ยประกันภัย รวมถึงเปลี่ยนแปลงผลประโยชน์ใดๆ ตลอดอายุสัญญา โดยกรมธรรม์ประกันภัยที่มีลักษณะดังกล่าวมีสัดส่วนเบี้ยประกันภัยรับมากกว่าร้อยละห้าของเบี้ยประกันภัยรับรวมทั้งหมดของบริษัท ณ วันประเมินให้นำหลักเกณฑ์ วิธีการประเมินมูลค่าสำรองประกันภัยของบริษัทประกันชีวิตตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง การประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันชีวิตมาใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๙ การประเมินมูลค่าสำรองสำหรับการประกันภัยประเภทอื่นนอกจากข้อ ๑๘ ให้เป็นไปตามข้อ ๒๐ ข้อ ๒๑ ข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ ข้อ ๒๕ และ ข้อ ๒๖ แห่งประกาศนี้

ข้อ ๒๐ สำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ก่อนการเอาประกันภัยต่อ (gross unearned premium reserve) ให้บริษัทประเมินราคาตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) สำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ก่อนการเอาประกันภัยต่อ สำหรับการประกันภัยขนส่งเฉพาะเที่ยว การประกันภัยอุบัติเหตุการเดินทางที่มีระยะเวลาคุ้มครองไม่เกินหกเดือน ให้คำนวณจากร้อยละร้อยละของเบี้ยประกันภัยรับ ตั้งแต่วันที่กรมธรรม์ประกันภัยเริ่มมีผลคุ้มครอง ตลอดระยะเวลาที่บริษัทยังคงให้ความคุ้มครองแก่ผู้เอาประกันภัย หักด้วยค่าบำเหน็จสำหรับตัวแทนและนายหน้าตามอัตราที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินอัตราที่กฎหมายกำหนด

(๒) สำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ก่อนการเอาประกันภัยต่อ สำหรับการประกันภัยอิสรภาพ ให้คำนวณจากร้อยละเจ็ดสิบของเบี้ยประกันภัยรับ ตั้งแต่วันที่กรมธรรม์ประกันภัยเริ่มมีผลคุ้มครองตลอดระยะเวลาที่บริษัทยังคงให้ความคุ้มครองแก่ผู้เอาประกันภัยหักด้วยค่าบำเหน็จสำหรับตัวแทนและนายหน้าตามอัตราที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินอัตราที่กฎหมายกำหนด

(๓) สำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ก่อนการเอาประกันภัยต่อ สำหรับการประกันภัยประเภทอื่นนอกจาก (๑) และ (๒) ให้คำนวณจากเบี้ยประกันภัยรับตามระยะเวลาคุ้มครองด้วยวิธีเฉลี่ยรายเดือน (วิธี 1/24th system) หรือ วิธีเฉลี่ยรายวัน (วิธี 1/365th system) หักด้วยค่าบำเหน็จสำหรับตัวแทนและนายหน้าตามอัตราที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินอัตราที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๒๑ สำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ส่วนที่เรียกคืนจากการประกันภัยต่อให้บริษัทประเมินราคาตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) สำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ส่วนที่เรียกคืนจากการประกันภัยต่อสำหรับการประกันภัยขนส่งเฉพาะเที่ยว การประกันภัยอุบัติเหตุการเดินทางที่มีระยะเวลาคุ้มครองไม่เกินหกเดือน ให้คำนวณจากร้อยละร้อยของเบี้ยประกันภัยต่อนับแต่วันเริ่มคุ้มครอง ตลอดระยะเวลาที่บริษัทยังคงให้ความคุ้มครองแก่ผู้เอาประกันภัย หักด้วยค่าบำเหน็จจากการประกันภัยต่อตามอัตราที่บริษัทได้รับแต่ต้องไม่เกินอัตราค่าบำเหน็จสำหรับตัวแทนและนายหน้าที่ใช้ในการคำนวณตามข้อ ๒๐ (๑)

(๒) สำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ส่วนที่เรียกคืนจากการประกันภัยต่อสำหรับการประกันภัยอิสรภาพ ให้คำนวณจากร้อยละเจ็ดสิบของเบี้ยประกันภัยต่อนับแต่วันเริ่มคุ้มครอง ตลอดระยะเวลาที่บริษัทยังคงให้ความคุ้มครองแก่ผู้เอาประกันภัย หักด้วยค่าบำเหน็จจากการประกันภัยต่อตามอัตราที่บริษัทได้รับแต่ต้องไม่เกินอัตราค่าบำเหน็จสำหรับตัวแทนและนายหน้าที่ใช้ในการคำนวณตามข้อ ๒๐ (๒)

(๓) สำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ส่วนที่เรียกคืนจากการประกันภัยต่อสำหรับการประกันภัยประเภทอื่นนอกจาก (๑) และ (๒) ให้คำนวณจากเบี้ยประกันภัยต่อตามระยะเวลาคุ้มครองด้วยวิธีเฉลี่ยรายเดือน (วิธี 1/24th system) หรือ วิธีเฉลี่ยรายวัน (วิธี 1/365th system) หักด้วยค่าบำเหน็จจากการประกันภัยต่อตามอัตราที่บริษัทได้รับแต่ต้องไม่เกินอัตราค่าบำเหน็จสำหรับตัวแทนและนายหน้าที่ใช้ในการคำนวณตามข้อ ๒๐ (๓)

ข้อ ๒๒ สำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้สุทธิหลังการเอาประกันภัยต่อ (net unearned premium reserve) ให้ประเมินราคาโดยคำนวณจากสำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ก่อนการเอาประกันภัยต่อ หักด้วยสำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ส่วนที่เรียกคืนจากการประกันภัยต่อ ที่คำนวณได้ตามข้อ ๒๐ และข้อ ๒๑

ข้อ ๒๓ สำรองสำหรับความเสี่ยงภัยที่ยังไม่สิ้นสุดก่อนการเอาประกันภัยต่อ (gross unexpired risk reserve) และสำรองสำหรับความเสี่ยงภัยที่ยังไม่สิ้นสุดสุทธิหลังการเอาประกันภัยต่อ (net unexpired risk reserve) ให้ประเมินราคาด้วยวิธีการทางคณิตศาสตร์ประกันภัย โดยพิจารณาจาก

(๑) ค่าประมาณการที่ดีที่สุดของค่าสินไหมทดแทนที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในระยะเวลาเอาประกันภัยที่เหลืออยู่นับจากวันประเมิน ทั้งนี้ให้รวมถึงค่าใช้จ่ายอื่นที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการบริหารจัดการกรมธรรม์ประกันภัยและจากการจัดการค่าสินไหมทดแทนนั้น และ

(๒) ค่าเผื่อความผันผวน (provision for adverse deviation : PAD) สำหรับสำรองสำหรับความเสี่ยงภัยที่ยังไม่สิ้นสุด ตามค่าเผื่อความผันผวน ณ ระดับความเชื่อมั่นเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่เจ็ดสิบห้าที่กำหนดในข้อ ๒๗

ข้อ ๒๔ สำรองสำหรับความเสียหายที่ยังไม่สิ้นสุดส่วนที่เรียกคืนจากการประกันภัยต่อให้ประเมินราคา โดยคำนวณจากสำรองสำหรับความเสียหายที่ยังไม่สิ้นสุดก่อนการเอาประกันภัยต่อหักด้วยสำรองสำหรับความเสียหายที่ยังไม่สิ้นสุดสุทธิหลังการเอาประกันภัยต่อ ที่คำนวณได้ตามข้อ ๒๓

ข้อ ๒๕ สำรองค่าสินไหมทดแทน (claim liability reserve) ให้ประเมินราคา โดยคำนวณจากสำรองค่าสินไหมทดแทนก่อนการเอาประกันภัยต่อ (gross claim liability reserve) และสำรองค่าสินไหมทดแทนสุทธิหลังการเอาประกันภัยต่อ (net claim liability reserve) ด้วยวิธีการทางคณิตศาสตร์ประกันภัย เช่น วิธี Chain Ladder วิธี Bornhuetter- Ferguson เป็นต้น โดยพิจารณาจาก

(๑) ค่าประมาณการที่ดีที่สุดของค่าสินไหมทดแทนที่คาดว่าจะจ่ายแก่ผู้เอาประกันภัยในอนาคตสำหรับรายการความสูญเสียที่เกิดขึ้นแล้วก่อนหรือ ณ วันประเมิน (ไม่รวมค่าสินไหมทดแทนที่ได้จ่ายไปแล้วก่อนหน้าวันประเมิน) ทั้งจากรายการความสูญเสียที่บริษัทได้รับรายงานแล้วและยังไม่ได้รับรายงาน ทั้งนี้ให้รวมถึงค่าใช้จ่ายที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการจัดการค่าสินไหมทดแทนนั้นด้วย และ

(๒) ค่าเผื่อความผันผวน สำหรับสำรองค่าสินไหมทดแทน ตามค่าเผื่อความผันผวน ณ ระดับความเชื่อมั่นเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่เจ็ดสิบห้า ที่กำหนดในข้อ ๒๗

ข้อ ๒๖ สำรองค่าสินไหมทดแทนส่วนที่เรียกคืนจากการประกันภัยต่อ ให้ประเมินราคา โดยคำนวณจากสำรองค่าสินไหมทดแทนก่อนการเอาประกันภัยต่อ หักด้วยสำรองค่าสินไหมทดแทนสุทธิหลังการเอาประกันภัยต่อ ที่คำนวณได้ตามข้อ ๒๕

ข้อ ๒๗^{*} ค่าเผื่อความผันผวน ณ ระดับความเชื่อมั่นเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่เจ็ดสิบห้าสำหรับสำรองสำหรับความเสียหายที่ยังไม่สิ้นสุดและสำหรับสำรองค่าสินไหมทดแทนคิดเป็นร้อยละของค่าประมาณการที่ดีที่สุดของสำรองสำหรับความเสียหายที่ยังไม่สิ้นสุดและสำรองค่าสินไหมทดแทนซึ่งกำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

^{*} แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๓ แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง การประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ความเดิมเป็น ดังนี้

ข้อ ๒๗ ค่าเผื่อความผันผวน ณ ระดับความเชื่อมั่นเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่เจ็ดสิบห้าสำหรับสำรองสำหรับความเสียหายที่ยังไม่สิ้นสุดและสำหรับสำรองค่าสินไหมทดแทนคิดเป็นร้อยละของค่าประมาณการที่ดีที่สุดของสำรองสำหรับความเสียหายที่ยังไม่สิ้นสุดและสำรองค่าสินไหมทดแทนซึ่งกำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

ประเภทการประกันภัย		ค่าเผื่อความผันผวน ณ ระดับความเชื่อมั่นเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่เจ็ดสิบห้า
อัคคีภัย		ร้อยละยี่สิบห้า
การประกันภัยทางทะเลและการขนส่ง	ตัวเรือ	ร้อยละสามสิบ
	สินค้า	ร้อยละยี่สิบ
การประกันภัยรถยนต์	ภาคบังคับ (รถยนต์)	ร้อยละสิบห้า
	ภาคบังคับ (รถจักรยานยนต์)	ร้อยละแปด
	ภาคสมัครใจ	ร้อยละแปด
การประกันภัยเบ็ดเตล็ด	ความเสียหายทุกชนิด (IAR)	ร้อยละยี่สิบห้า
	ความรับผิดชอบ	ร้อยละสามสิบ
	วิศวกรรม	ร้อยละยี่สิบ

ประเภท	ค่าเพื่อความผันผวน (ร้อยละ) ณ ระดับความเชื่อมั่นเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๗๕	
	ความเสี่ยงจากสำรอง เบี้ยประกันภัย	ความเสี่ยงจากสำรอง ค่าสินไหมทดแทน
อัคคีภัย	๒๐	๑๕
ภัยทางทะเล - ตัวเรือ	๑๖	๑๒
ภัยทางทะเล - สินค้า	๑๖	๑๒
รถยนต์ภาคบังคับ	๑๖	๑๒
รถจักรยานยนต์ภาคบังคับ	๑๐	๘
รถยนต์ภาคสมัครใจ	๑๐	๘
ความเสี่ยงภัยทุกชนิด (IAR)	๒๗	๒๑
ความรับผิด	๓๑	๒๔
วิศวกรรม	๒๗	๒๑
การบิน	๑๖	๑๒
อุบัติเหตุส่วนบุคคล และสุขภาพ	๑๖	๑๒
ทรัพย์สิน (property)	๒๗	๒๑
การเงิน	๒๗	๒๑
การเดินทาง	๑๖	๑๒
อื่น ๆ	๒๗	๒๑
การประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองโรคภัยร้ายแรงการประกันภัย	๑๖	๑๒

ประเภทการประกันภัย		ค่าเพื่อความผันผวน ณ ระดับความ เชื่อมั่นเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่เจ็ดสิบห้า
	การบิน	ร้อยละสามสิบ
	อุบัติเหตุส่วนบุคคล และสุขภาพ	ร้อยละสิบห้า
	ทรัพย์สิน (property)	ร้อยละยี่สิบ
	การเงิน	ร้อยละสามสิบ
	การเดินทาง	ร้อยละสิบห้า
	อื่นๆ	ร้อยละสามสิบ
การประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองโรคภัยร้ายแรง การประกันภัย อุบัติเหตุ หรือการประกันสุขภาพ ที่มีระยะเวลาของสัญญาเกินกว่า หนึ่งปีหรือสัญญาที่มีการรับรองการต่ออายุอัตโนมัติ ซึ่งบริษัท ประกันภัยไม่สามารถบอกเลิกสัญญา และไม่สามารถปรับเบี้ย ประกันภัย รวมถึงเปลี่ยนแปลงผลประโยชน์ใดๆ ในกรมธรรม์ ประกันภัยตลอดอายุสัญญาได้ โดยกรมธรรม์ประกันภัยที่มีลักษณะ ดังกล่าว มีสัดส่วนเบี้ยประกันภัยรับน้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละห้า ของเบี้ยประกันภัยรับรวมทั้งหมดของบริษัท ณ วันประเมิน		ร้อยละสิบห้า

ประเภท	ค่าเพื่อความผันผวน (ร้อยละ) ณ ระดับความเชื่อมั่นเปอร์เซ็นต์ที่ ๗๕	
	ความเสี่ยงจากสำรอง เบี้ยประกันภัย	ความเสี่ยงจากสำรอง ค่าสินไหมทดแทน
อุบัติเหตุ หรือการประกันสุขภาพที่มีระยะเวลาของสัญญาเกินกว่าหนึ่งปีหรือสัญญาที่มีการรับรองการต่ออายุอัตโนมัติ ซึ่งบริษัทไม่สามารถบอกเลิกสัญญา และไม่สามารถปรับเบี้ยประกันภัย รวมถึงเปลี่ยนแปลงผลประโยชน์ใด ๆ ในกรมธรรม์ประกันภัยตลอดอายุสัญญาได้ โดยกรมธรรม์ประกันภัยที่มีลักษณะดังกล่าว มีสัดส่วนเบี้ยประกันภัยรับน้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละห้าของเบี้ยประกันภัยรับรวมทั้งหมดของบริษัท ณ วันประเมิน		

ข้อ ๒๘ หนี้สินใดที่ไม่ได้กำหนดวิธีการประเมินราคาไว้ตามประกาศนี้ ให้บริษัทประเมินราคาหนี้สินดังกล่าวตามวิธีการรับรู้และวัดมูลค่าตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป เว้นแต่

(๑) ค่านายหน้าค้ำจ่ายจากเบี้ยประกันภัยค้ำรับที่ไม่ประเมินให้ตามสัดส่วนที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ยังมีให้ประเมินเป็นหนี้สินของบริษัทในสัดส่วนที่เท่ากัน

(๒) หนี้สินที่เกิดขึ้นจากธุรกรรมการยืมหลักทรัพย์เฉพาะในกรณีที่บริษัทเป็นผู้ให้ยืม ยังมีให้ประเมินเป็นหนี้สินของบริษัท

(๓) หนี้สินภาษีเงินได้รอตัดบัญชี (deferred tax liability) ยังมีให้ประเมินเป็นหนี้สินของบริษัท

หมวด ๔

เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๒๙ กรณีที่บริษัทใช้เทคนิคการประเมินมูลค่าทรัพย์สิน บริษัทจะต้องนำส่งวิธีการหามูลค่าที่บริษัทใช้ประเมินมูลค่าสินทรัพย์นั้นๆ พร้อมข้อมูลและสมมติฐานประกอบการคำนวณ ซึ่งต้องสามารถแสดงแหล่งที่มาของข้อมูลได้ โดยนำส่งทุกครั้งเมื่อมีการอ้างอิงถึงมูลค่ายุติธรรมด้วยเทคนิคการประเมินของสินทรัพย์นั้นๆ

ข้อ ๓๐ กรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าบริษัทประเมินมูลค่ายุติธรรมของทรัพย์สินไม่เป็นไปตามมาตรฐาน ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้บริษัทประเมินมูลค่าทรัพย์สินใหม่ โดยอาจกำหนดให้มีการเปลี่ยนแปลงสมมติฐานหรืออาจให้เปลี่ยนบริษัทผู้ประเมินได้ และส่งผลการประเมินภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด

ข้อ ๓๑ การประเมินมูลค่าสำรองประกันภัย ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้บริษัทนำส่งรายงานการวิเคราะห์ที่เกี่ยวข้องตามแบบและระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด

ข้อ ๓๒ กรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าบริษัทประเมินมูลค่าสำรองประกันภัยไม่เป็นไปตามมาตรฐาน ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้บริษัทประเมินมูลค่าสำรองประกันภัยใหม่ หรือให้บริษัทประเมินมูลค่าสำรองใหม่ โดยเปลี่ยนแปลงสมมติฐานหรือเปลี่ยนนักคณิตศาสตร์ประกันภัยที่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนเป็นผู้รับรองผลการประเมินได้ และส่งผลการประเมินภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด

ข้อ ๓๓ กรณีที่มีเหตุการณ์การผันผวนอันอาจส่งผลกระทบต่อการเพิ่มขึ้นของมูลค่าสำรองประกันภัยอย่างรุนแรงจนกระทบฐานะการเงินของบริษัท ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้บริษัทประเมินมูลค่าสำรองประกันภัยใหม่โดยเปลี่ยนแปลงสมมติฐานตามที่นายทะเบียนกำหนดเป็นการเฉพาะ

ข้อ ๓๔ ในกรณีที่บริษัทไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด หรือเงื่อนไขใดๆ ตามประกาศฉบับนี้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้บริษัท แก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้องหรือครบถ้วนสมบูรณ์ หรือประเมินมูลค่าทรัพย์สิน หรือหนี้สินตามที่นายทะเบียนกำหนด

ข้อ ๓๔/๑^๒ สำนักงานอาจกำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สิน ของบริษัทเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามประกาศนี้ และเมื่อมีการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติดังกล่าว ให้ถือว่าบริษัทได้ปฏิบัติตามประกาศในส่วนที่เกี่ยวข้องแล้ว

หมวด ๕ บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๕ เงินให้กู้ยืมตามข้อ ๙ (๑) ที่บริษัทให้กู้ก่อนวันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้ประเมินราคาตามจำนวนเงินต้นที่ค้างชำระหักด้วยค่าเผื่อการด้อยค่าตามข้อ ๙ (๓) โดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

(นายอารีพงศ์ ภูษุม)

ปลัดกระทรวงการคลัง

ประธานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

^๒ เพิ่มเติมโดยข้อ ๓ แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง การประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๗